

AMERIKANCI MOBILIZIRAJO PROTI VSTAŠEM

SEDEM BOJNIH LADIJ JE BILO POSILANIH PROTI HONDURSKI IN NICARAŠKI OBALI

Ameriške družbe se boje vstaškega napada. — Državni department je dobil poročilo, da prodira najmanj osemsto vstašev proti San Pedro Sula. Zaenkrat se še ne ve natančno, če je general Ferrera v zvezi z vstajo. — V republiki Honduras je proglašeno vojno stanje. — Iz Mehike poročajo, da se bodo vstaši že danes polastili glavnega mesta.

WASHINGTON, D. C., 21. aprila. — Proti Hondurasu in Nicaragvi je bilo poslano največje ameriško brodovje, kar jih je bilo kdaj poslanih za zaščito ameriških interesov v Južni oziroma Centralni Ameriki.

Vsega skupaj je odplulo v tamošnje vodovje sedem bojnih ladij.

Brodovje tvorijo: križarka "Memphis", križarki "Trenton" in "Marblehead", ladja "Langley", ki transportira zrakoplove, ter kanonska čolna "Ashville" in "Sacramento". Proti ogroženi zoni je odplula tudi križarka "Rochester", ki je ob enem tudi zastavna ladja karibejskega skvadrona.

Proti San Pedro Sula v Hondurasu prodira od petsto do osemsto vstašev. Tako javljajo privatna poročila, ki jih je dobil državni department od raznih ameriških trgovskih družb.

Odločilna bitka se bo vršila pri San Pedro Sula. Tola in druga severna pristanišča so baje mirna.

Sprva se je domnevalo, da se je vstaji pridružil tudi general Ferrera, toda te vesti so se izkazale kot neresnične oziroma nezanesljive.

Ameriški trgovci pošiljajo zelo razburljiva poročila, dočim brzojavke ameriških konzulov niso tako vznemirljive.

Julius G. Lay, ki je ameriški poslanik v Tegucigalpi, pravi, da se bo vstaja zvedenela, ker ima potrebne podpore vojaških oziroma civilnih voditeljev. Nadalje je omenil, da so vstaši oddaljeni najmanj trideset milj od važnih pristanišč, v katera so bile poslane ameriške bojne ladje.

TEGUCIGALPA, Honduras, 21. aprila. — Vlada predsednika Colindresa, ki si prizadeva zatreti vstaško gibanje v severnem delu Hondurasa, je proglasila vojno pravo nad vso deželo. V vsa prizadeta ozemlja je poslala vojaška ojačenja. Meje so zaprte vsem političnim izgnancem.

V Guatemali so aretirali generala Filiberta Diaz Zelaya, ki je bil namenjen v Honduras.

MEXICO CITY, Mehika, 21. aprila. — Brezlična poročila iz Hondurasa javljajo, da nameravajo dospeti vstaši že v torek v glavno mesto Tegucigalpo. Mesto nameravajo z naskokom zavzeti ter proglasiti Manuela Rodriguezza provizoričnim predsednikom.

Dr. Pedro Zepeda, tukajšnji zastopnik nicaraškega vstaškega voditelja Augustina Sandina, pravi, da je Sandino v neprestani zvezi s honduraškimi vstaši.

WASHINGTON, D. C., 22. aprila. — Razni newyorški denarni zavodi so preklicali svoje investente. Do tega jih je napotila izjava državnega tajnika Stimsona, da Amerikanci v Nicaragvi ne bodo deležni neomejene zaščite ameriške vlade.

MEXICO CITY, Mehika, 21. aprila. — Državljanske organizacije ter mornariška in armadna garnizija so se udeležile danes cerimonij, prirejenih v spomin na ameriško okupacijo leta 1914.

V glavnem mestu Mehike ni bilo nobenih oficijelnih cerimonij. Skoro vsi časopisi so pa objavili članke, v katerih so proslavljali mehiške civiliste in vojake, ki so sicer brezuspešno, toda izredno junsko branili pristanišče pred ameriškim vojaštvom.

POTRESNI SUNKI v drž. NEW YORK

Materijalna škoda ni bila nikjer povzročena. Potresni sunki registrirani tudi v Massachusettsu in Vermontu.

ALBANY, N. Y., 21. aprila. — Več močnih potresnih sunkov so občutili včeraj v gorenjem delu države New York ter tudi v Massachusettsu in Vermontu. Materialne škode ni bilo nikjer opaziti.

Središče potresa je bilo ozemlje, ki leži med Albany, Schenectady in Troy.

V teh mestih so se zibale hiše, kročniki so razpotali. Druge nesreče pa ni bilo.

V Waterfield, N. Y., se je neki mož, ki pri britju močno urezal.

Potresne sunki je oficijelno registriral Dudley observatorij v Albany ter seizmograf Petra Canizija v Buffalo. Pričeli so se nekako ob treh popoldne ter trajali eno minuto.

Glen Falls, Syracuse in drugi kraji so istotako močno občutili potres.

V Warrenburgu je padel težak pisalni stroj na tla. V Troy je dobilo več hiš razpoke.

V Springfield, Mass., so tudi občutili potres.

SKRIVNOST ANGL. ZIDARJA

Pri polaganju temeljnega kamena v Liverpoolu leta 1904 so vzdali socialistični zidarji tajne spise.

LONDON, Anglija, 21. aprila. — Nekaj zidar je včeraj tukaj priznal, da je vzdal pri polaganju temeljnega kamena za katedralo v Liverpoolu leta 1904 v zd zaklenjeno kaseto v kateri se nahajajo socialistični spisi ter propagandne tiskovine.

Socializem je bil v onem času v Angliji bolj na slabem glasu kot pa danes, ko vlada MacDonald.

Fred Bower se imenuje stari zidar, ki bi vzbudil takrat med svojimi tovariši veliko pozornost.

Vzdani spisi imajo skrajno radikalno vsebino.

Bower je izpolnil svojo povest z izjavo, da je obvestil o tem sedanega kanclerja Filipa Snowdena, ki pa ni mogel ničesar storiti, ker so bili spisi pregloboko zazidani.

V Bruslju je bilo italijansko poslaništvo posebej zavarovano, ker se je vlada bala demonstracij dijakov, ki so boje za varnost profesorja.

TEGUCIGALPA, Honduras, 21. aprila. — Predsednik republike Honduras, Vincente M. Colindres, je rekel danes, da bo vstaja, ki je izbruhnila prejšnjo soboto, kmalu končana.

Ameriškega podkonzula Wassona v Puerto Cortez so pozvali prebivalci mesta San Pedro Sula, naj posreduje med vladnimi in vstaškimi četami, predno bo prišlo do boja v bližini mesta.

Splošno se domneva, da bo mogoče vstaše pregovoriti, da bodo smatrali mesto za nevtrarno ozemlje ter da ga bodo respektirali.

Predsednik Colindres je nadalje izjavil, da je na njegovi strani pretežna večina prebivalstva.

Tudi guatemalska vlada mu v vseh ozirih pomaga.

Diaz Zelaya, ki je baje zasnoval vstajo, je bil v Guatemali aretiran.

Dozdaj je prišlo samo na treh mestih do precej vročih spopadov med vstaši in vladnim vojaštvom.

BORBA PROTI ZNIŽANJU PLAČ

Predsednik Ameriške Delavske Federacije je pozval delavce, naj odločno nastopijo proti tozadevnim poskusom delodajalcev.

Predsednik Ameriške Delavske Federacije, William Green, je pozval danes izdelovalce ženskih ročnih torbic v New Yorku, naj se z vso silo, ki jim je na razpolago, protivi znižanju plač.

Unija izdelovalcev ženskih ročnih torbic mu je sporočila, da poteče pogodba med delavci in delodajalci dne 1. maja ter da hočejo z enim dnevom uveljaviti gospodarijo novo plačilno lestvico.

Predsedniku unije je brzojavil Green: — Naročite delavcem, naj odločno vztrajajo pri svojih zahtevah. Pod nobenim pogojem se ne smejo zadovoljiti s petnajst odstotnim znižanjem plač.

Tak poskus delodajalcev je v očitem nasprotju z njihovo obljubo, ki so jo zadali predsedniku Zdr. držav, da ne bodo znižali plač ter da bodo vzdržali mir v industriji.

BELGIJEC ARETIRAN V ITALIJI

Profesorja Moulinso dolže, da je podpiral protifašiste. — Pogrešali so ga od 10. aprila.

MILAN, Italija, 21. aprila. — Profesor Lepold Moulin iz Bruselja se nahaja tukaj v ječi, obdolžen, da je podpiral protifašistovski gibanje. Policija je danes prvič objavila aretacijo. V svoji posesti je imel karte, ki so kazale napredek protifašistnega gibanja.

Ariadno Foresti neki Italijan, je bil aretiran z njim vred.

Oba se bosta morala zagovarjati pred posebnim sodiščem za obrambo države. Obisti trdijo, da je profesor Moulin pred pretezo, da hoče obiskati več družin, kojih člani žive v Belgiji, prišel v Italijo.

V Bruslju je bilo italijansko poslaništvo posebej zavarovano, ker se je vlada bala demonstracij dijakov, ki so boje za varnost profesorja.

TEGUCIGALPA, Honduras, 21. aprila. — Predsednik republike Honduras, Vincente M. Colindres, je rekel danes, da bo vstaja, ki je izbruhnila prejšnjo soboto, kmalu končana.

Ameriškega podkonzula Wassona v Puerto Cortez so pozvali prebivalci mesta San Pedro Sula, naj posreduje med vladnimi in vstaškimi četami, predno bo prišlo do boja v bližini mesta.

Splošno se domneva, da bo mogoče vstaše pregovoriti, da bodo smatrali mesto za nevtrarno ozemlje ter da ga bodo respektirali.

Predsednik Colindres je nadalje izjavil, da je na njegovi strani pretežna večina prebivalstva.

Tudi guatemalska vlada mu v vseh ozirih pomaga.

Diaz Zelaya, ki je baje zasnoval vstajo, je bil v Guatemali aretiran.

Dozdaj je prišlo samo na treh mestih do precej vročih spopadov med vstaši in vladnim vojaštvom.

FRANCOSKI ŠPIJONI SO ODPOTOVALI

Nemški zunanji urad je uvedel preiskavo. — Na povelje francoskega poslaništva so se morali takoj odpeljati iz Koenigsberga.

BERLIN, Nemčija, 21. aprila. — Ko so se vrnili v Koenigsberg trije francoski častniki, so bili aretirani in zasilani zaradi špijonaže, so morali na povelje francoskega poslaništva takoj odpotovati.

Aretirani so bili v bližini Koenigsberga, ko so fotografirali vaje nemške artilerije.

Medtem je pa uvedlo nemško zunanje ministrstvo temeljito preiskavo.

Vse fotografije so špijonom odvzeli ter jih poslali v Berlin. Najbrž bo nemška vlada zahtevala odpoklic francoskega konzula ter namoestujočega vojaškega atašeya francoskega poslaništva. Oba sta bila namreč v družbi špijonov.

NENAVADNO VREME V EVROPI

Sneg in toča od Alp pa Anglije. — Dež je povzročil veliko škodo na pridelkih v Italiji.

LONDON, Anglija, 21. aprila. — Večji del zapadne Evrope je doživel danes povratek v resnično zimsko vreme.

V Švici in severozapadnih delih kontinenta je padal sneg.

Nad Kanalom divja oster vihar, ki dela velike preglavice poštnim letalcem.

V Croydonu in Bourgetu so bili ustavljeni vsi poleti in ob obali severne Francije so morale ladje popskati pribežališča v lukah.

V okolici Londona je padal ves dan dež. V splošnem je bilo bolj mrzlo kot kdaj koli ob tem času v zadnjih 15 letih.

V različnih delih Anglije je padala toča. Kopaljšča so vsa zapuščena.

RIM, Italija, 21. aprila. — Dež, ki pada že 48 ur, je povzročil v južni Italiji veliko škodo na pridelkih.

Poljedelski urad je izjavil danes, da more le takojšnje lepo vreme popraviti povzročeno škodo.

Deževati je pričelo zadnji petek ter je deževalo brez prestopa do danes zjutraj ob osmih.

Reke in potoki so zelo narasli, a od nikjer ne poročajo o kakih preplavi.

PETDNEVNI TEDEN ZA TISKARJE

ALBANY, N. Y., 21. aprila. — Člani Printing Pressmen's unije v Albany, Troy, Saratoga Springs in Glen Falls so sklenili delati samo po pet dni na teden, da bodo pripomogli svojim brezposelnim tovarišem do zaslužka.

BEGUNCI SE VRAČAJO NA ŠPANSKO

BERLIN, Nemčija, 21. aprila. — Iz Varšave poročajo, da se je odpravilo dosti španskih komunistov v Moskvo proti domu. To so ljudje, ki so pod monarhično diktaturo zapustili deželo.

NAMERAVAN POLET IZ TOKIO V ZDRUŽ. DRŽAVE

Prvi tekmeč za \$25,000 nagrade. — Kingston Smith skuša spraviti zračno pošto na varno. Polet iz Londona v Rim ter nazaj namerava vpriporiti v enem dnevu.

TOKIO, Japonska, 21. aprila. — Thomas Ash, mlajši, ameriški letalec, je dal danes vpisati svoje ime pri listu Ašasi, kot prvi tekmovalac nagrado \$25,000, katero je razpisal list za inozemca, ki bi preletel razdaljo med Japonsko ter Združenimi državami.

Ash se bo poslužil enokrilnika City of Tacoma, ki je lansko leto zaman prizadeval izvršiti ta polet. Letalo je bilo prekrščeno na ime Pacific ter ga sedaj popravljajo.

ENFIELD, Conn., 21. aprila. — Thomas Ash mlajši, ki je objavil svoj namen, da vpripori polet iz Japonske v Združene države, je bil rojen v New Yorku. V svetovni vojni je stopil v letalski zbor. V zadnjih štirih letih se je pečal z zrakoplovstvom v Hollywood, Cal.

Dne 25. marta je odpotoval na Japonsko ter pisal svojemu očetu, da namerava vpriporiti polet preko Pacifika.

Kot svojega finančnega magnata je navedel John Busselina iz Tacoma.

SYDNEY, Novi južni Wales, 21. aprila. — Letalski poročnik Charles Kingsford-Smith bo na letalu Southern Cross spoletel v Keopang, na otoku Timor, da reši letalo City of Cairo, ki je bilo prisiljeno pristati.

Pri nesreči ni bil nikdo ranjen in tudi poštno pošiljavo na krovu so bile rešene.

LONDON, Anglija, 21. aprila. — Kapitan Frank Hawks, znani ameriški letalec, se bo v sredo udeležil poleta iz Londona v Rim in nazaj.

V enem dnevu namerava poleteti sem in tja ter se udeležiti še banketa, vpriporjenega njemu na čast. Polet gre preko razdalje več kot 1700 milj.

DENARNA NAKAZILA

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO
KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI
SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 500	\$ 9.35	Lir 100	\$ 5.75
Din 1000	\$ 18.50	Lir 200	\$ 11.30
Din 2500	\$ 45.75	Lir 300	\$ 16.80
Din 3000	\$ 54.60	Lir 500	\$ 27.40
Din 5000	\$ 90.50	Lir 1000	\$ 54.25
Din 10,000	\$ 180.00		

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam namenim potom sporazumete glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino 75c.

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone Barclay 7-0380

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedel in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3875

NICARAGUA

Državni tajnik Stimson je pred kratkim izjavil, da vlada ne more nuditi zaščite onim ameriškim državljanom ki se nahajajo v notranjosti Nicaragve.

Ta njegova izjava je marsikoga zelo neprijetno dirnila.

Stališče, ki ga je zavzela vlada, je pa v precejšnjem soglasju s položajem, ki se je zdaj razvil v Nicaragvi.

Washingtonska vlada ne more pošiljati svojih mornariških vojakov v notranjost Nicaragve, da bi se zavzeli za tamošnje Amerikance, ki so morda ogroženi od vstajev.

Odlok državnega departmanta pa seveda ne pomenja, da bodo Amerikanci v Nicaragvi brez vsake zaščite.

Tajnik Stimson svetuje Amerikancem, naj se podajo v obrežne kraje, kjer bodo ameriške oblasti ščitile njihovo življenje in imetje.

Oni, ki zahtevajo, naj bi naša vlada odločno nastopila proti Nicaragvi, pozabljajo, da se ne sme. Nicaragve meriti z istim merilom kot druge dežele. O kaki stabilni vladi v Nicaragvi ni niti govora.

Ameriška vlada si je z vsemi silami prizadevala vzdržati mir, kar se ji je tudi posrečilo.

Brez podpore Amerike bi se tam ne mogla vzdržati nobena vlada. In baš pomoč, ki jo je nudil Washington v tem oziru, je vstale pod Sandinovinim vodstvom neprestano podžigala, da so se borili proti "obstoječi sili".

Že lani je bilo objavljeno, da bo ameriško vojaštvo odpoklicano iz Nicaragve. Ta sklep je temeljil na domnevi, da bo Nicaraganom mogoče opravljati svoje lastne zadeve.

V to svrhu je bilo treba organizirati primerno policijsko silo. Narodna garda je bila organizirana in izveščana s pomočjo ameriških častnikov.

Ker so pa zadnji dogodki pokazali, da garda še ni kos svoji nalogi, so sklenile washingtonske oblasti pustiti v Nicaragvi še petsto mornariških vojakov.

Nekateri si prizadevajo pregovoriti washingtonsko vlado, da bi ne klicala svojih vojakov iz Nicaragve. Pa še dalje gredo. Hočejo namreč, da bi poslale Združene države tja nadaljne oddelke vojaštva.

Po zatrdilu državnega tajnika Stimsona se ne bo zgodilo niti to, niti ono.

Predsednik Hoover je v jako kočljivim položaju.

V Nicaragvi se ne nahajajo samo Amerikanci, pač pa tudi državljani drugih dežel.

Ker izvaja Amerika že par let protektorat nad Nicaragvo, smatrajo za njeno dolžnost, da ščiti vse tamošnje tujerodce.

Soglasno z Monroe doktrino namreč ne smejo evropske države izkreati svojega vojaštva na ameriških tleh.

Vas muči nezno-
na srbečica?

Kabi Esko za pomoč!

Tisočeri se poslužujejo Esko zoper močne izpuščaj in druge kožne nepravilnosti. Zanesljivo 50 let. Hitro zanesljivi srbečice. Pri lekarnarjih. Vsejere ZASTONJ, Pliše na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa

SEVERA'S
ESKO

Bez zločinca iz bolnice.

Vlomilec Milan Gjorič, ki je pred leti vodil v Parizu večjo družbo vlomilcev, je nedavno na povsem nepoparen način taginil iz bolnišnice v Clermontu, kjer je bil na opovajanju. Pariške novine obširno pišejo o tem begu in domnevajo, da je v Parizu zopet prišel s svojo staro profesijo: vlomiti in tatvati.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Zdravstvenih državah.

Iz Slovenije.

Tragična smrt posestnice.

Družino Skina iz Vučje vasi tik križevce pri Ljutomeru je baš za puznike doletela strašna nesreča, ki je vzbudila vsepovsod sočutje. Izgubili so nenadoma svojo gospodinjko-mater... utopila se je v gnojnici. Ta žalostna vest se je bliskovito raznesla po bližnji in daljnji okolici.

Gospodinja imajo pred prazniki vse polne roke dela in skrbi. Tako je tudi ona, kljub svojim 6 križem, še povsod prišla za delo. Namah pa ji je sredi dela usoda prekrizala življenje. Ko se je vračala iz hleva, se je ob nečem spodtaknila. Izgubila je ravnotežje ter z vso silo padla v precej globoko gnojnico naravnost na obraz in se vtopila. Niti ni utegnula zakričati, tako naglo se je zgodilo.

V takem položaju jo je našla hčerka in ko so jo potegnili iz gnojnice, je bilo njeno življenje že pri kraju. Pokopali so jo ravno na Veliki petek na križevskem pokopališču. Žalostno so stopali za preminulo, ki ji ni bilo več dano slišati velikonočno zvonenje, domači in številni znanci.

Utonil v studencu.

5. aprila se je smrtno ponesrečil mizarški mojster Ivan Bot iz Noršincev pri Ljutomeru. Nekaj časa se je mudil v vinotoku "Pod vejo" v hiši Jožefa Vaupotiča v isti vasi. Nekako ob 7. zvečer se je napotil preko dvorišča, na katerem imajo Vaupotičevi star precej visoko obzidan studenec na vedro in vzvoda, kakršni so bili nekaj pri nas splošno v navadi. Morda si je hotel zagrabiti vode in pri tem omahnil v studenec, morda je drugače padel vanj — domača hči, Vaupotičeva gospodinja ga je pač našla v studencu, ko je pribežala iz hiše, ker je čula, da je nekaj štrbunknilo v vodo. S pomočjo drugih gostov ga je sicer za noge potegnili iz studenca — pri tem je še enkrat padel v vodo — vendar ni bilo več pomoči. Rot je krvavel iz nosa in ust ter bil mrtev. Pri padcu je najbrž udaril z glavo po vedru, ker je bil po obrazu ves pobit, in morda je utonil celo iz nezvesti. Čudno je vsekakor, kaj je iskal pri studencu, ki je bil po pričevanju nekkih gostov poprej pokrit z vrati, medtem ko držijo drugi, da je bil odprt.

Iz Jugoslavije.

Samomor ugledne zdravnice.

V Velikem Bečkereku se je na Velikonočno nedeljo ustrčila znana zobozdravnica Dragica Bakalov. Njen mož je uradnik v Beogradu. V soboto je prišel kakor običajno vsako soboto v Veliki Bečkerek k ženi. Legla sta zgodaj spat, okoli polnoči je Bakalova prebudila strel, opazil je, da njegove žene ni v postelji in ko je vstal in odšel v sosednjo sobo, jo je našla že mrtvo. Ustrelila se je z velikim vojaškim samokresom.

Bakalov je izpovedal, da se je tišala noč nekaj prepirla z ženo, vendar ta prepirla ne more biti povod njenega ožupnega dejanja. Policijska je uvedla preiskavo, ki je ugotovila, da je Bakalov spoznal zdravnico pred tremi leti, ko je bil carinski uradnik v Velikem Bečkereku. Po njuni poroki je bila ukinjena carinarnica v Velikem Bečkereku in Bakalov je bil premeščen v Beograd. Žena je ostala v Velikem Bečkereku, ker je imela v mestu številne pacijente. Mož se je pa vozil vsako soboto iz Beograda k njej. Usodno soboto sta se sprla, ker je mož zdravnik očitil, da ga nima več rada. Žena se je začela jokati in ko je vžela iz omare robc, da bi si obrisala solze, je zagledala v njem samokres, ki ga je bila kupila pred dvema mesecema. Tedaj se je v nji porodila misel, da bi šla prostovoljno v smrt. Ko je mož zvedel, da je žena mrtva, se je hotel še sam ustreliti, kar je pa zdravnik preprečil. V njeni omari je policija našla 200.000 Din v gotovini.

Samomor stražnika.

Te dni se je pred stražnico v Novi Vesi pri Zagrebu ustrčili 24-letni stražnik Vaso Padalica, rodem iz

Nesreča ali zločin.

V Praprotnici pri Splitu so v zaklenjeni hiši našli zastrupljeno triletno deklico Milko Jelavičovo. Oblastvo je uvedlo preiskavo, ker se domneva, da je oče zastrupil otroka. V okolici Trogira pa so našli vtopljeno v vodnjaku 17-letno Štano Bobičevo.

Oblastvo je odredilo preiskavo, da se dožene, ali gre za nesrečo ali za zločin.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Dopisi.

McShan, Ala.

Zopet Vas nadlegujem s par vrsticami. Poročati imam par novic od tukaj.

13. t. m. je bil velik požar. Zgorelo so 4 trgovine, Post Office, Drug Store, mlin in eno prazno trgovsko poslopje.

Po napornem delu se je posrečilo omejiti požar, da ni zgorela vsa naselbina. Povzročena škoda je velika. Zavarovano je bilo le deloma.

Sedaj pa še nekaj, kar se redko sliši in zgodi. Če je kaj aprila pripomogel k čemu, ne vem, vsekakor je pa vredno da se objavi.

Naš sosed ima mačko, ki je imela mlade. Pa ji je nekdo eno vzel iz gnezda. Stara jo je nekaj časa iskala, ko je pa ni našla, je prinesla od nekod dva komaj godna zajca in jih sedaj varuje z drugimi mačkami vred.

Drugi novic za enkrat nimamo. Če bo kaj, bom zopet poročal. Samo, če me ne bo zopet Zgaga v svojo kolono vrnil, kot me je bil zadnjič za neko pomoto.

Pozdravi!

Ludvik Troha,
dogar iz Alabame.

Calgary, Alta.

Kot vidim, se že dolgo časa nihče ni oglašil iz tujaknjega mesta.

Z delom se ne bom pohvalil, ker slabše ne more biti kot je zdaj. Preteklo zimo smo imeli upanje, da se kaj razmere izboljšajo na spomladi, a moram pripomniti, da je zdaj še enkrat slabše kot pretečeno zimo.

Takrat smo dobivali vsaj mestno podporo. Zdaj so pa podporo popolnoma ustavili. Brezposelnih tava-ji v trupah s povešenimi glavami z enega konca na drugi konec mesta, in to brez vsega uspeha!

Dne 15. aprila smo imeli tukaj veliko demonstracijo. Na tisoče brezposelnih mož, žensk in otrok se je zbralo v parado.

Ne vem, če bo to kaj pomagalo ali ne. Vse je odvisno le od Mr. Beneta in njegove prosperitete doli v Ottawi. Če ne, bodo pa brezposelnih vdrali v trgovino z jestvinami, da si nekoliko lačne želodce potolažijo.

Dne 15. maja je bilo 4 leta, kar se nas je izkrcalo v Quebecu več Belokranjcev in drugih rojakov. Seveda, takrat so bili še zlati časi tukaj, kot jih ni danes in jih tudi več ne bo.

Večina rojakov, kateri ima kolikaj zemlje v stari domovini, se bo spet podalo nazaj. Mi bomo pa čakali boljše čase, seveda, če prej od gladi ne umremo.

V današnji Sovjetski Rusiji imajo delavci sedem delavnikov na teden, pri nas je pa ravno narobe. Tu

imamo pa kar sedem praznikov v tednu.

V zadnjih časih je voznja za brezposelnega poceni. Od Quebeca do Vancouvera se zamore priti brez centa, seveda na tovornem vlaku. Policmani se za take prav nič ne zanimajo.

Vreme imamo lepo toplo, ali dela pa vseeno ni nobenega tukaj, pa tudi na farmah se ne dobi dela. Niti za hrano te ne vzame sedaj farmer.

Končno pozdravljam vse Slovence in Slovenke širom Canade in Amerike!

Fr. Vertin, naročnik.

VLADA JE POSLALA
VSTASEM ULTIMATUM

LIZBONA, Portugalska 21. aprila. Vlada je poslala vstasem na Madeiri zopetni ultimatum, Pozvala jih je, naj se udajo. Če ne bo poslano na otok vse vojaštvo, kar ga ima vlada na razpolago. V tem slučaju bo vojakom naročeno, ravnati z vstasi brezobzirno.

NAPRODAJ

235 AKROV FARMA, konji, goved, svinje, kuretnina in vsi potrebni stroji ter poslopja v dobrem stanju, lep črčenjev gazd za lokse, ki plača farmo. Podrobnosti daje: Vincencija Mišić, Star Rt., Box 11, Kane, Pa.

POZOR

Nekateri nam še vedno pisarijo na naš stari naslov — 82 Cortlandt Street, česar posledica so zamude in včasih se tudi kako pismo izgubi. Naš sedanji naslov je:

"GLAS NARODA"
216 West 18th St.,
New York, N. Y.

kar naj blagovolijo vsi vpoštovati. Kdor ima še stare zalepke, naj na nji popravi naslov, predno pismo odpošlje.

Uprava.

VABILO na VABILO

Igro in Veselico

Slovenski Dom, Inc.

36 DANUBE ST. LITTLE FALLS, N. Y.

Priredi igro z veselico

v soboto dne 25. aprila

točno ob 8. uri zvečer.

IGRALI SE BOSTA DVE ENODEJANSKI IGRI, namreč:

"BUCEK V STRAHU" ter "VSE NAŠE"

PO IGRI ZABAVA IN PLES

IGRALA BO SLOVENSKA GODBA

Vstopnina za odrasle 50c; za mladino do 12 leta pa samo 15c.

Vabljeni ste vsi Slovenci in Slovenke od blizu in daleč na to prireditve. Smeha bo dovolj kot tudi postrežbe.

O d b a r.

Peter Zgaga

PRVI DAN V LITTLE FALLS.

— No, kaj pa tega luna trka? — pravi Masletova žena.

— Najbrž je kakšen agent — ji odvrne njena svakinja Mrs. Ureh. — K Italijanu gre. Tam se spijo, tam mu ne bo nihče odprl. Za božjo voljo, pes ga bo!

In že mi je hotela priti na pomoč.

Jaz nisem opazil psa za seboj, pa sem trkal in trkal — in kot je bilo prerokovano, za vruga se ni hotelo odpreti.

Se mi zdi, da je rekla Mrs. Masle:

— Pa naj ga!

Ker mi pri prvi zeleni hiši niso odprli, sem se odpravil k drugi zeleni.

— Odprli mu bova — sta sklenili ljubeznjivi rojakinji — toda kupili ne bova ničesar od njega.

Potrkal sem in vprašal:

— Ali stanuje tukaj Frank Masle?

— Ja, tukaj stanuje, pa ga ni doma.

— Če ga ni doma, bom pa drugič prišel. — sem rekel in se delal kot da bi se odpravil naprej.

— No, pa vseeno vstopite — sta rekli — ker ste Slovenec.

Tedaj se je utrdila v meni vera v krepost in poštenost naših žena in deklet.

Tujcu za vruga ne odpre. Odpre le domačemu človeku, pa še tistemu nerada.

Pred menoj sta stali kot dve bujni razveleži roži in sta mi veleli sesti.

Ko sem odločil in sedel v prostori obednici za veliko štiriglato mizo, sta začeli hoditi okoli mene z vprašanji kakor hodi mačka okoli vrele kaže.

Vedel sem, da sem vzbudil njuno radovednost in zato sem v svoji zločnosti sklenil pritirati to radovednost do viška.

Sam ne vem, kako se jima je zazdelo, da prihajam iz New Yorka in zato sta skušali po ovinkih potrditi to svojo domnevo.

— Tukaj je zelo slabo z delom — je rekla Mrs. Masle. — Dosti naših ljudi je brez dela. Še nikdar ni bilo tako slabo. Srečen je tisti, ki zasluži toliko, da se preživi.

Pri tem je s pogledom ošvrknila moj trebusast kufer, češ:

— Če si prišel v Little Falls prodajati špice, cvrtn, šivanke in drugo tako robo, bi bolje storil, da ti ne hodil.

V New Yorku je gotovo boljše — je glasno dostavila.

— Ne vem, kako je v New Yorku — sem dejal.

— Ali ste že kaj jedli?

— Zahvalim, — v Buffalo sem zajtrkoval — sem rekel in jima odvrnil misli od New Yorka.

— Tudi v Clevelandu se mi zdi, da je bolje. Sploh vsepovsod drugod, samo tukaj v Little Fallsu je taka mizerija.

— Ja, težko je, težko — sam dostavil. — Kje pa je Mr. Masle?

— O, on dela.

— Do kdaj bo delal?

— Oj dvamajstih bo doma.

— Ja, do poldne pa ne morem čakati. Bom šel, se bom pa nemara zvečer oglašil.

— Če hočete, ga pokličem.

— I, če vam ni nerodno, ga pa pokličite.

Mrs. Ureh naj bi ga šla klicati. In predno je šla, je zapčila v me svoje oči ter me gledala par trenutkov nepremično.

Zenke so ji narasle, ustnice so se ji komaj vidno vebočile v nasmeh.

Mene je zazebljo pri srcu, kajti mislil sem si:

— Zgaga, pogruntala te je.

Toda njene oči so takoj našle zadobilo naraven blesk, znamenje nasmeška je izginito, ter je rekla resno in mirno:

— Ga bom jaz poklicala.

(Dolje prihodnjik.)

KRATKA DNEVNA ZGODBA

M I Z A

Štirje smo sedeli za staro mizo in smo se pomenkovali. Zunaj je dremal mlačen zimski popoldan. Ničesar ni bilo v njem, le nekaj otožnega, brezkončnega pričakovanja, ki se ne izpolni nikoli.

Seveda, nam ni tako težko kakor dnevni tam zunaj, v nas ni bilo tiste otožnega pričakovanja. V nobenem. Ne v debelem, rdečeličnem gospodu — o, on je dober z menoj, on ve, da z menoj ni več ničesar, prav ničesar. Sam pa je po šestih križih svojega življenja prilezel na enega izmed tistih prijaznih gričev, ki so na njih beli gradiči ali gosposki dvorci. Nekaj viteške romantike se renči že v starih košatih kostanjih. Ko gledajo mrkim stražarjem podobni nekam daleč preko vsega sveta pod njimi. In takole z viška je človek vedno lahko malo dober. Za vse ljudi tam doli ima košček prizanesljivega smehljaja.

Zares, njemu ni treba nobenega pričakovanja več.

Poleg debelega prijaznega gospoda je sedel bogat posestnik. Poljedelsko šolo ima za seboj. Z njim je kakor z njegovimi njivami, travniki in gozdovi, da pri njem je vsaka reč že naprej na svojem mestu. On šteje in ukazuje, rokave ima zavrhane, kadar zmerja hlapec — seveda, vsakemu 200 dinarjev plače na mesec! — in tudi s sinom, ki ga pošilja v gimnazijo, ima svoje namene. Ampak z njim se da govoriti — vsak popoldan pride za eno uro v tole krčmo — nekaj je treba reči o vseirnih raketi, o davkih in o alkimistih, to pa res ni kar tako, tukaj je treba, da človek govori o atomih in še o čem vjem.

Ali meni in onemu, ki mi sedi nasproti, je najtežje. Bogve večkrat sedi tako v družbi za stariimi mizami. Gospodar te krčme je, nekdo pa je bil v Benetkah in v južni Italiji in sedaj mu nekaj južnega rolna vedno slepi oči. Težko mu je, ker sedi tako, saj nekdo... Seveda, nekdo so bili višji nameni v njem, gola resnica je to, čemu za boga pa se ne ozrete tja na steno! da, takrat je bil poštar, v njem, pa je slikal nekoliko romantične gozdove, pezaše in morske panorame. Potem je bil poštar, ni lahko mu ni bilo s takim poslom, nazadnje je dedoval tole gostilno. Samo kadar je v boljši družbi, pije in je navdušen, če je komu slovesno pri srcu — no da, tedaj se sklone naprej podriži kozarec, pa pove s

DELO DOBI 10—15 mož za delat bela drva. Gozd lep. Plača od kladiva \$2.75. — John Jančić, R. F. D. 1, West Valley, N. Y.

KJE JE moj oče GASPER JELOVŠEK, ki je bil na 931 E. 67 St., Cleveland, O. v letu 1921. Prosim rojake, ki vedo zanj, da ga opozorim na ta oglaš, da se mi oglasi. Režika Hercol, Sela šte. 27, pošta Dobova, Jugoslavija. (2x 21+22)

sonornim glasom: Auch ich bin in Arkadien gewesen! — Meni je težko radi njega, vedno more sprejemati goste, mnogi dišijo še po žganju, prišli so mogoče s kakega sejmišča in roke in glas in škornji so jim enako hrapavi in okorni. Zares meni je težko radi njega.

Z njim se pogledava večkrat, skrivaj, kakor v strahu in sramežljivosti. Saj bi ne bilo nič posebnega na teh pogledih, ampak jaz vem, da je v njih tisto poslednje brezupno vprašanje: Pa ti povej, odkod in kam. Govori že za božjo voljo! — Jaz pa molčim, v mojem srcu je sila pepelnata pokrajina, tista, ki jo človek vidi le včasih z očmi svojih nemirnih sanj.

Ne, ne, vstran od teh pogledov, prijatelj saj ni treba, da človek vedno stoji na robu poslednjega.

Čez čas pa sem pozabil na tisto samotno vprašanje, vino nam je malo seglo v glave in besede se nam je razvezala.

Odslej smo so govorili glasno in ni je bilo stvari, ki je ne bi zmogovito prestavili s svojega mesta.

V lice mi je planila rdečica, to ne bo dobro.

Razvnel sem se bil, mislim, da sem govoril cele četrte ure skoro le jaz. Res, govoril sem. Oni me gledajo — ampak nikar ne mislite, da povem o sebi... čujte, ničesar ne povem! Bogatemu posestniku se zdelo, debeli gospod se smehljajo, zdajle si je popravil kravato. On ve, da z menoj ni še ničesar — toda jaz govorim kaj temu, ha, ha, tako z viška, gospod, nič ne de, če ni z menoj še ničesar, razumete.

Tedaj pa se je zgodilo ono — siljal sem — o čisto natanko sem siljal — kako je zajela stara miza; jaz govorim in tedaj dolg prijeten vzdih, ki se je iztrgal nekje v globočini.

Sunkoma se mi je ustavila beseda.

Moj bog, saj ni nič na tem, če skriple in ječi takale stara miza. Stara je pač in zajela je, ker se je nekdo naslonil na njo.

Sklonil sem glavo nad mizo, na moji levičji je bila malo odgrajena, spogledala sva se. V srcu se mi je zganilo kakor od kaplje iztisnjene krvi.

Zunaj je šel mimo visokonožni voz, voznič je pocincaval z glavo in zvonil z nogami. Gostilničar je strmel v mene, morda je kaj opazil? On me gleda, njegov pogled je spet tako pekoč kakor od kraja.

Ali, zdaj je konec Tvoje pripovedovanja in bahavosti, sem pomislil, zdaj ne boš rekel ničesar več.

Gledal sem skozi okno navidez z velikim zanimanjem — no, morda pa ne ve, zakaj se mi je tako ustavila beseda?

Onkraj ceste gre nekdo, pred njim se podi dvoje psov, jaz se strim skozi okno. Hvala Bogu, gostilničar me ne gleda več, vsi trije govorijo med seboj.

Zdaj sem sam med njimi.

Da, zdaj sva tako sama, da si bova lahko z mizo povedala svoje. Tako na tihem, seveda na tihem, kajti ljudje bi se nam sicer smejali, niko ni prav, če človek glasno govori s stvarmi, ki so okoli njega.

Vedno je dober duh starih hrastovih skrinj. — Kdo je to rekel?

Skrivaj sem iztegnil roko in odgrnil rob mize še bolj. Bistro sem pogledal, kako stara mora biti ta miza!

Videl sem, da je čez in čez preprežena z gumbami in brazdami. Bože moj, takole stoji dan za dnem tukaj, včasih je pogrjenjena — o, to bo boljša družba, pomisli miza — največkrat pa ostane goča in vino in jabolčnik se razlija po njenem starem čelu. In ona posluša in gleda z oslepelimi očmi, vedno slisi vse in ji gre do srca. Včasih seveda za njo dvoje zaljubljenih mladih ljudi, on toči vino s tresočo roko, po mizi ga razlija in ona se napol v zadregi smehlja, pa riše z drobnimi nohti po mizi, morda je zapisala nevede črko svojega imena poleg njegovega, ampak miza je dobro in rahlo kakor diš sprejme vase to skrito, komaj zavestno priznanje.

Potem pridejo drugi, nekemu je trdo v življenju, komaj malo je v njem ljubezni, vedno se bije z ljudmi, in ko sede za tole mizo, vzame nož iz žepa in brezčuten zareže z globokimi brazdami konice v rahlo priznanje zaljubljenega dekleta. Da, da, težko je tedaj mizi, oboje mora sprejeti. Včasih pa se kdo samo malo nasloni na njo. Saj vem, kako je: žive duše nima, samo tale miza mu se ostane, da se nasloni ob njo. In tedaj ji je najtežje, tiho zaječi, vse do sklepov jo prešine bočica.

Toda tudi meni je, rekla nekaj. Zakaj je zajela?

Jaz sem mislil in mislil, sreča, da oni govorijo še zmerom in ne vidijo moje potlosti.

Potem pa sem se spomnil na one gladke mramornate mize po kavarinah. Za njimi sem predsedel veliko časa, ljudje so hodili mimo, jaz jih nisem videl. V krvi me je pela prešerna mladost.

Ne, ne, mramornate mize niso dobre, preveč hladne so. Včasih pride kak mlad, napolzubljen fant, pa nehoti potegne s svinčnikom morda samo majhno, izgubljen poteg — v duši je vse polno takih malih izgubljenih potez. Ali to ni nič, saj bo kmalu prišel natak in le mimogrede bo potegnil z moko brisačo po mizi, da samo mimogrede. Za njim ne bo ničesar več.

Toda tale stara miza je dobra. Seveda, ona pozna še ljudi, kaj, saj je rekla tudi meni nekaj.

Hvala ti, miza, da si tudi meni rekla nekaj. Zunaj je otožen dan in zrak, jaz ju nisem še ljubil. Zdaj bi moral jokati nad svojo izgubljenostjo. Toda tega nisem storil, samo bahavo sem razprezal pred teboj svojo onemoglost. Čuješ, zunaj cvete zrak, kmalu bo mrak in vojni večeri pridejo, jaz pa nisem govoril še z njimi. Glej, tišje bodo peli studenci, vse bo dobro in prav v naravi, jaz pa ne vem, če pojdem k njej ali če mom piskal kakoga človeka, da bi bil dober z njim. Saj ne veš, miza, da stoji na koncu naše ceste samotni gaber, prav na robu pri križišču, glej, a jaz vem, da ni izpuštil iz svojih očrnelih rok orumenelega listja. Samo da bi pošumeval, ko pojdem mimo v teh dolgih samotnih zimskih nočeh. Z njim nisem govoril še nikoli, o Bog, kaj sem mislil, kaj sem mislil.

Zares, tako sem zgubljen, najbolje bo, če pojdem domov.

Zdi se mi, da je ura še pozna, gostilničar.

O ni še pozna, kaj vam pade v glavo!

Gostilničar me je pogledal začuden, seveda, on ne ve, da je meni zdaj težko sedeti.

Ni še? Zdelo se mi je... zmotil sem se pač.

Popravil sem se na stolu; zarekel sem se in zdaj bo treba še opredeliti. Tako je. Človek nikoli ne pride do konca svojih sklepov, zmerom mu je težko na zemljo.

(Fran Lajnič)

FAŠISTIČNE DEMONSTRACIJE V TRŽAŠKIH CERKVAH

TRST, 8. aprila. — Tržaški Slovenci so prestali žalostne velikonočne praznike. Besede, ki jih je goriški fašistovski konzul Avenanti spregovoril v svoji poslanici tik pred velikonočnimi prazniki, se niso izpolnile. V Trstu na veliko soboto ni vladal mir, ki ga je napovedal fašistovski oblastnik. Dva incidenta sta na različnih krajih razburila ne slovensko, marveč tudi italijansko prebivalstvo tržaških predmestij.

Škedenjski župnik Josip Macarol je v soboto naprosil predsednika društva "Ferrea", Alifredia, naj pripelje društveno godbo k večerni procesiji. Alifredi je odgovoril, da naj bo izrazito italijanskega značaja. Župnik je vedel, da je Alifredi fašist in da bi v slučaju, če bi se procesija ne izvršila po njegovi zahtevi, fašisti verski obred motili. Procesije, kakršno so hoteli fašisti, pa ni mogel prirediti, ker ni bila postala izraz političnega šovinizma in tako nasprotovala načelom cerkve. Kljub temu pa je upal, da bo mogoče vendarle zmerno opraviti ta velikonočni cerkveni obred. Ko pa je opazil, da so se proti večeru pričeli pred cerkvijo zbirati fašisti in je bilo ljudstvo, ki je v Škedenju še vedno po veliki večni slovensko, polninseno v stran, je procesijo odpovedal.

Fašisti, ki so se že pred napovedano uro vedli zelo arogantno in skoro nasilno, so, ko so videli, da procesije res ne bo, sami z godbo na čelu krenili po Škedenju in priredili fašistovski manifestacijski obhod.

Na veliki petek zvečer pa je bila pri Sv. Jakobu pridiga. Duhovnik Omerza, ki upravlja šentjakobsko župnijo kot namestnik bolnega župnika, je povabil svojega prijatelja Ukmarja, naj pride k Sv. Jakobu pridgati. Ukmar se je odzval, posebno se, ker je vedel, da se pri slovenskih pridigah in mašah pri Sv. Jakobu zbira na tisoče slovenskih vernikov. Tudi v petek zvečer se je zbralo toliko ljudi, da niso vsi našli prostora v prostorni cerkvi. G. Ukmar je pridigoval slovenski. Na enkrat pa je sredi pridige gruča fantalnov pod korom začela mrmrati in protestirati proti slovenski pridigi. Ljudje so se zgražali, pridigar je nadaljeval svojo prepoved po slovensko. Ker demonstracije niso hoteli odnehati, je moral poseči vmes komisar javne varnosti, ki je fantje prosil, naj se odstranijo, ker niso imeli pravice motiti cerkvenega obreda. Šele na njegovo ponovno zahtevo so demonstrantje odšli in Ukmar je mogel potem v miru dokončati pridigo, ki so jo poslušali tisoči Slovencev od Sv. Jakoba, Marije Magdalene in Sv. Ane.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnovijo. — Uprava "G. N."

KDOR SE NIMA SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA LETO 1931

CENA 50c
Po zanimivem čitivu presega vse dosedanje.

BLAZNIKOVE PRATIKE za leto 1931
CENA 20 CENTOV

Naj naroči, dokler jih imamo še v zalogi.

"GLAS NARODA" 216 W. 13th Street New York City

Kako je v boljševiški Rusiji.

V Pragi je izšla nedavno brošura Sergeja Maslova, v kateri so opisani vtisi in opazovanja protiboljševiških revolucionarjev, ki so se napotili skrivaj v sovjetsko Rusijo in se na lastne oči prepričali, kaj se tam godi. Iz brošure je razvidno, da ruska emigracija, razkrojena po vsem svetu, še vedno ni položila orožja, temveč se tolazi, da bo boljševiškega režima prej ali slej konec in da se bo lahko vrnila v domovino.

Emigracija deluje proti boljševizmu v inozemstvu in v Rusiji sami. Tam pa mora biti seveda zelo previdna, sicer se seznanj s čezvredno, ki v takih primerih ne pozna šale. Nikjer ne dobi človek tako lahko in hitro svinca v glavo, kakor v Rusiji, če ni zadovoljen z razmerami.

Knjižnica Sergeja Maslova ima naslov "Na revolucionarnem delu v sovjetski Rusiji". Maslov je ruski emigrant, med nasprotniki boljševizma dobro znan in v splošnem govori resnico. Možno pravi, da živijo prebivalstvo Rusije v strašni bedi. Samo strašen teror in oborožena sila zadržujeta izbruh ljudskega ogorčenja, ki bi odpihalo tirane, pravi Maslov.

Obedi ruskega ljudstva piše: — Dolge, neskončne in nerazorne vrste stoje po vseh mestih z 20 do 30.000 prebivalcev. Ni jih samo v najmanjših mestih in v vaseh, toda tudi tam kmetje godrnjajo, češ kaj bomo pa stali v vrsti, saj itak ne moremo ničesar dobiti. V velikih mestih stoje ljudje v vrstah že od 4. zjutraj, jeseni in pozimi pa še v temi. Pogosto se pripeti, da stoji človek po cele ure in čaka na bučno olje, namesto njega pa dobi droba in vsi njegovi kuhinjski načrli so postavljeni na glavo. Pogosto ljudje čakajo in ne vedo, kaj bodo dobili, kajti življenje jih je navadilo stopiti v vsako vrsto pred trgovino, samo da bi se kaj dobilo.

Delitev mesa v Moskvi spominja na prehrano zveri. Ubito živinice razsekajo na kose, ki jih potem razdajajo ljudem, ne da bi se ozirali na množino ali kakovost mesa. Mnogi dobe namesto mesa srce, ledvice, koščke glave ali celo repa. Vsak dan mora stati človek vsaj v dveh vrstah, pred pekarijo in pred trgovino oziroma lokalom, kjer se

dobivajo živila razen kruha. Če je pa treba kupiti še nogavice, petrolej, milo itd., mora človek stopiti v novo vrsto.

V Rusiji je pa zatrevanju Sergeja Maslova zelo mnogo beračev. Polna so jih vsa mesta od največjih do najmanjših. Poleg velikega kadra poklicnih beračev pijanih obrazov in hripavega glasu je tudi mnogo žensk in otrok, ki hodijo od hiše do hiše in prosijo miloščine. Beračje pa tudi čedno oblečeni ljudje. To so odslovljeni sovjetski uradniki. Tem nesrečnejšem se pozna samo na obrazih, kako težak boj blijejo za obstanek, kajti svojo revščino skrivajo, kolikor se pač da. Beračji niso vajeni, od lakote pa tudi ni prijetno umreti. Beračje brezposelnih, bivši častniki v starih uniformah, duhovniki v zakrpanih klerikalih in strašno visokih škornjih, iz katerih mole prsti.

Maslov je stal nekoč v Moskvi na Treverskem bulvarju in blizu Puškinovega spomenika in sedel nekdo, kateremu se je približalo v 15 minutah 15 beračev.

Cerkve so začeli zapirati in poridati lani. Prvotno je bil protiverski pokret zelo energičen, kmalu se je pa unesel in komunistična stranka je izdala celo striktno odredbo, da se sme cerkev zapreti samo na izrečno željo prebivalcev dotičnega kraja. Seveda je cerkev strogo ločena od države in zato morajo ljudje sami vzdrževati i duhovnika i cerkev, če ju hočejo imeti. V Moskvi so podrl neko cerkev, kjer imajo zdaj avtobusi postajališče. Drugi cerkvi so sicer prizanesli, toda v nji so se naselili brivci. V katedralo Alekseja Nevskega v Rostovu na Donu se je naselil poljedelski muzej severokavkaska kraja.

Vprašanje verske pripadnosti igra važno vlogo tudi v državni službi. Celotno v privatnih stanovskih in trpe polpolne verske svobode. Pogosto se vrše hišne preiskave in oblasti iščejo znane ruske ikone, da jih odstranijo kot vidne znake verskega prepričanja. Cerkve so sicer dostopne ljudem, toda plačevati je treba vstopnino. Oblasti pobirajo od vsakega 50 kopejk, kar je v naši valuti približno toliko, kakor vstopnina v kino ali gledališče. Navadno hodijo v cerkev samo javne ekskurzije, katerim seveda ni prav nič do pobožnosti. Cerkve, kolikor jih je še ostalo, so popisane s svinčniki in sploh na vse načine onesnažene tako, da človek težko verjame, da so bile še nedavno kraj, kamor je drlo ljudstvo v množinah.

Poleg zapiranja cerkva imajo brezbožniki na programu tudi protiverske demonstracije. Spreddaj koraka kakih 10 brezbožnikov v duhovniških oblečilih z mitrami na glavah in kadilnicami v rokah. — Obrazje imajo namazane z ogljem,

sajami tudi maske. Vsi se spakujejo, skačejo in kriče. To naj bi bila duhovščina. Za nje ni koraka zbor. Ta del procesije nosi redovnica oblačila in prepeva razne zaničljive in sramotilne pesmi na cerkven napev. Tem sledi množica "častnikov" v vojaških plaščih z epoletami. Spremljajo jih dame v širokih delih procesije, kateremu sledi oddelek "policejev" carske dobe pod vodstvom "policijskih inspektorjev". Končno pride na vrsto množica ljudstva.

Tako protiversko procesijo so priredili v Moskvi letos 27. januarja prvi dan po rojstvu Marije po starem koledarju. Procesija je krenila z Vrabim goram, kjer so napravili na debelem ledu reke Moskve veliko grmado iz 800 ikon in iz vseh maskeradnih oblek, ki jih je nosil prednji del procesije. Grmado so polnili s petrolejem in zažgali. — Ljudstvo se je terorju uklonilo in nehala hoditi v cerkve. Pač se pa zbirajo verni ljudje skrivaj in ustanavljajo tajne verske krožke ali pa sekte. Zadnje čase se v Rusiji hitro množe verske sekte, med katerimi so tudi take, ki neustrašeno ustanavljajo molitnice in celo hrepene po preganjanju. Ponavljajo se pač stara storja prvih kristjanov.

ZACONETNA "SEDMA"

OAZA

"Sedma oaza", ki se nahaja baje nekje zapadno od doline Nila, spada med največje zemljepisne uganke v Afriki. Staroški pisatelji od Herodota naprej pa tudi srednjeveški arabski znanstveniki jo vsi omenjajo v svojih spisih, toda vsi poskusi, to skrivnostno oazo odkriti, so ostali vse do danes brezuspešni. V najnovejšem času pa so se odpravile na pot tri znanstvene ekspedicije, da najdejo to oazo.

Pred vojno so poznali le 5 oaz. L. 1923 pa je odkril arabski potnik Hasan-bej še šesto oazo, "sedma" pa je ostala še vedno nerešena uganika in prav nič drugega niso vedeli o njej, kakor njeno sporočeno ime "Zargura". Ta oaza je baje največja od vseh oaz v Sahari. Sredi oaze — tako pravijo — se nahaja velika človeška naselbina, ki je utrjena z močnimi obzidjem. Ljudje pa, ki tam prebivajo, so zelo krepki in bogati.

A ne samo stara poročila, ampak tudi novejša poročila dokazujejo, da "sedma" oaza res obstoji. Približno pred 60 leti je našel nemški potnik Rolf sredi libijske puščave sveže oljke vejice, na katerih je bil še svež sadež. 50 let kasneje so našli potniki sredi puščave mršavo in sestradano tele. Odkod se je to vzel? Edini odgovor na to vprašanje je bil: Tele in oljke so s "sedmo" oazo. Tudi voditelji karavan vedo povedati o tej zagonetni oazi prava čuda. Pa tudi razni potniki, ki so se v puščavi izgubili, vedo povedati marsikaj o tem, kako prijazno so jih sprejeli na neki oazi, a nihče ne ve pota do tja.

Še en dokaz, da "sedma" oaza res obstoji: Arabski rod Senusi-jev, ki spada med najmočnejše arabske rodove, so približno pred 5 leti iz severne Afrike pregnali, njihovo deželo pa so zasedli Italijani. Takrat so kar čez noč izgubili neznan kam derviši, ki so imeli vso oblast nad Senusiji v svojih rokah, in splošno domnevajo, da so se umaknili na "sedmo" oazo, kjer se baje ustanovili nov kalifat.

Od treh ekspedicij, ki danes iščejo "sedmo" oazo, je ena italijanska, druga je angleška, ki jo vodi major Ragnod, tretjo pa vodi ogrski športnik Almasy.

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE SO RAZPRODANE

Sprejemamo pa članarino za bodoče leto. — Članarina znaša \$1.— Clani dobe potem knjige po pošti naravnost iz Ljubljane.

Uprava "G. N."

Special Interest Accounts

Vsak, kdor še nima vloge pri nas je vabljen, da se pridruži mnogoštevilnim našim vlagateljem, ker pri nas je denar VARNO naložen in ga zamo-re vsak vlagatelj dvigniti vsaki čas, brez vsake odpovedi, kar je v gotovih slučajih velike važnosti.

Vloge obrestujemo po 4%

in obresti teko od vsakega prvega v mesecu naprej in se pripišejo h glavnici vsakega 1. januarja in julija.

Sakser State Bank

DEPOSITORY OF THE STATE OF NEW YORK
22 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Frieda Sorrensen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

5

(Nadaljevanje.)

Doklice so odgrinjale mize ter si opasale navadne predpasnike iz temnomodrega blaga.

Nato so morale pomilit čaše ter spraviti ves prostor v red. Kmalu so se vrnili prvi vozovi domov, in hlapci so odšli v poslovno sobo, da obračunajo s svojo hišno gospodinjjo.

Frieda Sorrensen je bila zaposlena približno do dveh. Nato se je preoblekla ter odšla v svojo sobo, kjer je mati Tribiš takoj nato postavila na mizo priprosto, a močno kosilo.

Dočim je stregla svoji gospodinjji, je govorila o marsičem.

Po jedi je Frieda nekoliko počivala. Le semptam je napravila kak obisk v mestu ali pa šla na ulico kramljanja k gospej Volkmar, materi Heinza.

Volkmar je stanoval v prvi villi, ravno nasproti. Pot je vodila ob jezcu ter je bila zelo dolga.

Frieda je bila pri Volkmarjevih kot doma.

TRETJE POGLAVJE.

Ellen, ali zopet iščeš sladkarije? — je rekla Ruth von Steinbach oditaje svoji sestri, ki je bila mlajša za dve leti.

Stopili sta v majhno sobico, ki je služila obema kot spalnica in stanovanjska soba.

Ellen je legla na divan in spustila roman, katerega je čitala, na tla. Smeje se je ozirala v resni obraz sestre.

Ali moraš vse iztuhlati, ti stara krepostnica Priplazi se tako, da se moram prestrašiti!

Usta Ruth so se tresla od zadržane bolečine.

Jaz se ne plazim. Ker pa sem polahko prišla noter, si lahko misliš, da je oče zaspa. Hotela sem se izogniti vsakemu šumu. In polzvedanje prav nič ne potrebuje, ker vem, da se petiš s svojim najljubšim delom. Ti ne jemlješ le sladkosti, temveč tudi prepovedane knjige.

In ti se pešaš s svojim najljubšim opraviлом, da mi držiš moralne pridige, — se je odrezala Ellen, ki je postala zelo nadležna.

Preko rsnega obraza Ruth je legla nekaka senca. Kljub temu pa je ostala popolnoma mirna.

Zelo rada bi imela, da bi mi ne bilo treba držati moralnih pridig, Ellen. Jaz sploh ne razumem, kako opraviš vse to. Izdajati denar za sladkarije in ničvredne romane, to znaš zelo dobro, čeprav nam manjka najbolj potrebnega. Papa potrebuje močnih vin dobre hrane, če se hoče popraviti.

Da, da, tudi jaz sem lačna. Pri mizi se komaj pošteno najemo. Mati skopari naravnost nezalishno.

Ti pretiravaš. Za jesti je še vedno, čeprav se mora mati zelo omejiti. Izposodi si ničesar več ne moremo izza nesreče papana. Za sladkarije seveda ne zadostuje.

Ne, v zadnjem času jemo kot revni ljudje. Če bi ne dobila sempatam kako sladkarijo, bi bilo za zbežati, — je rekla Ellen hito.

Odkod pa imaš denar, Ellen, — je vprašala Ruth vzloščena. Ona je napravila poreden obraz ter ponudila Ruth sladico.

Na, Ruth spravi to, — je prosila priliznjeno.

Ruth pa je zmajala z glavo.

Pusti vendar, — hvala! Meni ni mar.

Vzemi vendar, — jo je silila Ellen. — Jaz razpolagam s tajnimi denarnimi sredstvi!

Katera mi boš morala itak izdati. Od starišev ne dobiš gotovo ničesar!

Ellen je vtaknila zopet škatico pod divan, izpod katerega jo je proje privlekla.

Sveta nebesa, sedaj se pričenja preiskava! Nič ne pomaga, izpovedaj se moram! Obljubi pa mi, da ne boš ničesar izdala materi ali očetu!

Ellen se je dvignila z ležišča. Podprla si je glavo in nato je pričela šepetati:

Ti, Ruth, bila sem zgoraj v čumnati. Povsem slučajno sem prišla navedor. In tam je dosti raznih stvari in mati prav gotovo ne ve zanje. Pri tem so bile tudi stare slike Ulrike in cela skrinja, polna starih preprog in drugih okrasov. Dolgo časa sem brskala tamkaj, kajti iskala sem nekaj čitliva! Naenkrat pa mi je prišla famozna misel!

Popoldne sem odšla k starinarju ter prodala šop knjig. Bile so grozno težke. Dal mi je dvajset mark. Povedala pa mu nisem še svojega stanovanja ker nočem, da bi prišel gori ter govoril s teboj. Ti si dosti bolj praktična ter boš gotovo dobila več kot sem dobila jaz. Na ta način bo mogoče zaslužiti marsikaj postrani. Me morava delati seveda na polovico. Ali si zadovoljna? — je rekla Ellen.

Ruth je razburjena poslušala.

Stopila je k divanu ter pogledala na Ellen, razburjena.

Fuj, Ellen! Ali se ne sramuješ?

Ellen je napravila nedolžen obraz.

Moj Bog, zakaj pa se je treba raditega razburjati? Povsem eno je, če prodamo to blago kot da bi ga moli požrili!

Ta stvar pripada starišem in ti nimas nobene pravice, da bi prodala kaj takega. Na noben način pa ne smeš porabiti denarja zase, ampak za očeta.

Ellen je skomignila jemo z rameni.

Sveta nebesa, papa ni bil še nikdar popolnoma zdrav in zdravnik mu je rekel, da mo stopiti v pokoj. Mama je včeraj sama izjavila, da nam bo papa v bodočnosti le težko breme.

Ruth se je stresla.

Ellen, ali veš kako brezsrčna si?

Brezsrčna? To je neumnost. Jaz gledam življenje le tako kot je v resnici. Ali misliš, da mi je vseeno, če je postal iz mojega postavnega in lepega očeta namkrat tak pohabljenec, ki si ne more pomagati? Jaz sem se skoro izločila do nezvesti po oni strašni nesreči, ko so ga prišli dočeti! Ti si stala tamkaj kot kip, nisi preživela nikakih solza, ter odšla mirno noter, da mu pripraviš posteljo. Za nič na svetu bi ne mogla storiti stega. Dočim je bila mama blizu omedlevice, nisi ti izgubila ni za trenutek svojega miru. Sedaj pa me smerjaj, da sem brezsrčna! Papa mi je vendar najdražji. Za tebe živi le papa, ker ti vedno daje prednost. Da, da, popolnoma je znorel zate in ti se brigaš le zanj. Jaz pa držim, s mamno, kot dobro veš!

Ruth je stisnila svoji ustnici ter gledala presenečeno v lepi, a jezni obraz Ellen. Nato pa je rekla s pridržanim glasom:

Če bi morala vrjeti, da obitaji sedaj to, kar govoriš, bi bilo naravnost grozno.

Ellen se je zopet nasmehnila napol ježno in napol v zadreg!

Ti si tako solzava norica, Ruth! Seveda ti ni treba polagati mojih besed na zlato tehtnico, kajti v jezici izrečem marsikatero nepremišljeno besedo.

Nastal je odmor. Sestri sta sedeli mirno, zatopljeni v globoke misli. Nato pa se je zopet vrnala Ellen:

Ne bodi tako otepnava, Ruth. Dajva na taenem prodati stvari. Starišem ne bo nič škodovalo, a midve bova imeli nekaj denarja. Ko-

nečno pa bo prišlo vendar v dobro materi, kadar si bova same lahko kaj kupili.

Ruth je zopet obrnila svoj obraz proti sestri ter rekla: — Ne, še danes zvečer bo izvedela mama za to. Jaz sama bom šla v čumnato ter si ogledala stvari. Popoldne lahko naročiva starinarja! Medtem, ko bom jaz zgoraj, lahko sporočiš materi o svoji najdbi. Mama se ne peča rada s takimi ljudmi in jaz se bom pogajala s starinarjem. Na ta način ne bo ničesar izvedela o prodanih knjigah. Ellen se je dvignila ter napravila porogljiv poklon.

(Dalje prihodnjic.)

10-LETNICA POLJSKEGA PLEBISCITA

Te dni je poljska republika obhajala desetletnico gornješlezjskega plebiscita. Ta obletnica je ponovno mobilizirala vse nemštvo na ogorčene izpade proti Poljakom. Vse nemško časopisje je znova tvežilo svojo "bolečo rano" na vzhodni meji in dokazuje, da se Nemcem godi vnebovpljiva krivica, kakor da so boleče samo rane, prizadete nemškemu prodiranju v tuja narodna telesa. Plebiscit je beseda, ki tudi nam Slovincem vzbujala grenke spomine na naklonjenost veseli in na njihovo velikodušje s katerim so ravno Slovanom dovolile plebiscit v krajih, kjer je obetalo slično podjetje več kot dvomljiv uspeh. Zapad- ne sile so vsilile plebiscit našemu narodu na Koroskem, Poljakom pa v Gornji Šleziji in v Vzhodni Prusiji. Po čudni logiki so se morali ti prebisciti izvršiti takoj, v našem Primorju pa sploh ni bil dopuščten. Podoba je, da so se zapadne države prestrašile prevelikega porasta slovanskih držav, zato so z neugodni mi plebisciti zajezile razširjenje Slovanov na vse njihovo zgodovinsko in narodno ozemlje.

Kakor smo mi izgubili plebiscit na Koroskem, tako je Poljska podlegla v Vzhodni Prusiji, kjer so evangelijski Mazuri pod nemškim vplivom odločili v prid Nemčije, podlegla pa bi bila tudi v Gornji Šleziji, da se ni krivičnemu rezultatu uprli ves poljski narod in s silo zasedel pokrajino, ki naj bi jo ji odvzel goli formalizem. V teku stoletij je nemška kolonizacija domala spodrinila poljski živelj v Spodnji Šleziji, gornji del nekdanjega popolnoma slovanske pokrajine pa je kljub vsemu nasilstvu obdržal svoj poljski značaj. Po nemški statistiki ki so Poljaki odoleli germanizaciji Gornje Šlezije ter so pred plebiscitom šteli 80% vsega prebivalstva. Na temelju tega dejstva bi morala Gornja Šlezija pripasti Poljski brez plebiscita.

Zapadne države pa so Nemcem dovolile plebiscit, ki je za Poljake izpadel neugoden. Za združitev s Poljsko je glasovalo 479,365 glasovalnih upravičencev, protivnih glasov pa so našli 707,393. Izid v nemškem smislu so odločili ponemčeni emigranti, ki so popolnoma brez kontrole prihajali na volišča, dasi jih na deželo niso vezale nikake vezi več. Teh emigrantov je Nemčija navozila v plebiscitno ozemlje več kot 200,000 in ti so preglasovali narodno poljsko prebivalstvo. Statistično je bilo dokazano, da so pre-

bivalci pokrajine glasovali v 75% za Poljsko, mesta in industrijski kraji sprehodnih prebivalstvom pa so bili pretežno za Nemčijo. Potek je tedaj popolnoma enak koroškemu plebiscitu.

Po izvršenem glasovanju je bila podoba, da bo Gornja Šlezija po oddanih glasovih takoj razdeljena med Poljsko in Nemčijo, ali odločujoči državniki v Parizu so oklevali poldrugi mesec, dokler se ni izkazalo, da nameravajo celo plebiscitno ozemlje priklopiti Nemčiji, ki je bila samo s tem pogojem pripravljena, da prevzame jamstvo za točno dobavo reparacij. Ljuto prevarani poljski narod pa se je na te vesti dvignil, da z orožjem brani pravice svoje zemlje. Vstaja je izbruhnila 3. maja leta 1921 in poljski vstaki so na vsej črti pregnali nemške obrambne čete s čisto poljskega ozemlja. Po premirju v Oso- lju je veleposlaniška konferenca prisodila Poljakom tretjino plebiscitnega ozemlja s 3221 štiriškimi kilometri in 280,000 prebivalci. Mesec dni nato je Poljska prisiljena pristala na to krivično delitev.

Zunaj poljskih meja so pri tej delitvi ostali številni okraj, kojih prebivalstvo je glasovalo za Poljsko. Med te spada industrijski bytomski okraj, ki je dal 63,000 poljskih glasov proti 43,000 nemškim.

Enaka usoda je zadela Zabrze — med vojno preimenovano v Hindenburg, kjer je za Poljsko glasovalo 13 občin, za Nemčijo pa samo štiri. Na ta način je samo v Gornji Šleziji pod nemško nadvlado še 600,000 Poljakov, ki danes ne uživajo skor nikakih narodnih pravic.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik
od 8.30 dop. do 6.
popoldne.

Za večjo udobnost
svojih klientov, vsak
ponedeljek do 7. ure
zvečer.

Poslužujemo se vsi brez izjeme
te stare in stanovne domače
banke.

Vsakovrstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHelsea 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

RAZNE POVESTI in ROMANI:

(Nadaljevanje.)

Slovenski pisatelji II. sv.

Potrma povest, Moravke sil-
ke, Vojvoda Pero i Perica, Čr-
tice

2.50

Tigrovi zobje

1.

Tik za fronte

.70

Tadić (Berk), trd. vez

.75

Tri indijanske povesti

.30

Tunel, soc. roman

1.50

Trenutki oddiha

.50

Turki pred Dunajem

.30

Tri legende o razpeli, trd. vez

.65

Tri rože

.30

Tisoč in ena noč (Istape)

.51

Tisoč in ena noč

.51

I. zvezek

1.30

II. zvezek

1.40

III. zvezek

1.50

KNJIGE SKUPAJ

3.75

V krempljih inkvizicije

1.30

V robstvu (Matičič)

1.25

V gorskem zakotju

.35

V oklopnjaku okrog sveta, I. del

.90

2. del

.90

Večerna pisma, Marija Kmetova

.75

Veliki inkvizitor

1.

Vera (Waldova), broš

.35

Vojska na Baikanu, s slikami

.25

Vrtnar, (Rabindranath Tagore),

.75

trdo vezano

.60

Volk spokornik in druge povesti

1.

Trdo vezano

1.25

Vlaskjeva repatica, roman, 2 knjigi

1.30

Vojni mir ali pogoststvo, I. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, II. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, III. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, IV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, V. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, VI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, VII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, VIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, IX. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, X. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XIV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XVI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XVII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XVIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XIX. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XX. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXIV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXVI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXVII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXVIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXIX. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXX. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXIV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXVI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXVII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXVIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XXXIX. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XL. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XLI. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XLII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XLIII. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XLIV. sv.

.35

Vojni mir ali pogoststvo, XLV. sv.</